

Εἶτα ἄρχεται ἡ ἑσπερινὴ συναναστροφή. Ὁ κ. Βαδινγκτὼν δέχεται ἐπισήμως ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος, τὴν Δευτέραν. Ἄλλ' ἡ σύζυγός του, συμπαθεστάτη Ἀμερικανίς, προσκαλεῖ πολλάκις εἰς γεῦμα τοὺς ξένους διπλωμάτας, καὶ ἀρέσκειται φέρουσα αὐτοὺς εἰς συνάφειαν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους λειτουργοὺς τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας. Ὁ κ. Βαδινγκτὼν καταλείπει ἑνωρίς, περὶ τὴν δεκάτην, τοὺς προσκεκλημένους του καὶ κλείεται πάλιν εἰς τὸ σπουδαστήριόν του. Κατ' ἀρχὰς ἀναγινώσκει τὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας, ἐφ' ὧν οἱ γραμματεῖς του ἐσημείωσαν τὰ μᾶλλον ἀξιανάγνωστα. Καὶ τὰ μὲν ἄρθρα τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς σημειοῦνται διὰ κυανοῦ, τὰ δὲ περὶ τῆς ἐξωτερικῆς δι' ἐρυθροῦ μολυβδοκονδύλου. Ἐπίσης ὑποβάλλεται αὐτῷ καὶ ἑράνισμα ἐκ τοῦ ἀλλογλώσσου τύπου. Ἄλλ' οἱ μεταφρασταὶ ὁμολογοῦσιν ὅτι ἐπὶ τῆς ὑπουργείας τοῦ Βαδινγκτῶνος τὸ ἔργον αὐτῶν ἀπλοποιήθη μεγάλως. Καὶ ὄντως, ὁ πρωθυπουργὸς εἶναι κάτοχος πέντε γλωσσῶν, τῆς ἀγγλικῆς, τῆς γερμανικῆς, τῆς ἰταλικῆς, τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς ἀραβικῆς. Δύναται λοιπὸν ν' ἀναγινώσῃ τὰς πλείστας ἐφημερίδας ἐν πρωτοτύπῳ. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐφημερίδων ὁ κ. Βαδινγκτὼν διατρέχει τὰ ἔγγραφα τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑπογράφει τὰ μᾶλλον ἐπείγοντα. Περὶ ὧραν ἑνδεκάτην ὁ διευθυντῆς τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου κ. Ποντεκουλάν φέρει αὐτῷ τὰ τηλεγραφήματα τῆς ἑσπέρας. Ὁ φάκελλος εἶναι συνήθως ὀγκώδης, διότι συνήθως τὸ ἑσπέρας τηλεγραφοῦσιν οἱ πρεσβευταὶ τὰ πορίσματα τῶν ἐργασιῶν τῆς ἡμέρας, τὰς συνδιαλέξεις τῶν μετὰ τῶν ὑπουργῶν, τὰς πληροφορίες, ἃς συνέλεξαν. Ὁ Κ. Βαδινγκτὼν ἀναγινώσκει τὰ τηλεγραφήματα, τὰ σιζητεῖ καὶ ἀπαντᾷ αὐθωρεῖ. Ὁ διευθυντῆς τοῦ γραφείου ἀναχωρεῖ περὶ τὴν μίαν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Τότε ὁ κ. Βαδινγκτὼν ἀναγινώσκει αὐθις τὰ ἔγγραφα, ὅσα ἐφείλκυσαν ἰδιαίτερος τὴν προσοχὴν του καὶ σημειοῖ διὰ τοῦ μολυβδοκονδύλου εἰς τὸ περιθώριον τὴν ἔνοιαν τῆς ἀπαντήσεως, ἥτις συντάσσεται τὴν ἑπαύριον. Εἰς τὴν κλίνην ἀπέρχεται περὶ τὴν δευτέραν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Ἄλλ' ἐν τῷ ὑπουργείῳ ἡ ὑπηρεσία τῶν κρυπτογραφικῶν τηλεγραφημάτων διαρκεῖ καθ' ὅλην τὴν νύκτα· ὁσάκις δ' ἀφίχθῃ τηλεγράφημα τι, ἐπιδίδεται εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου, ὅστις ἀποφαίνεται ἐὰν ἦναι ἀνάγκη νὰ ἐξυπνήσωσι τὸν ὑπουργόν. Ὡς βλέπουσιν οἱ ἀναγνώσται, τὸ ἀξίωμα ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐν Γαλλίᾳ δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἀργομισθῶν, δὲν ἐπιτρέπει δ' εἰς τὸν Κ. Βαδινγκτῶνα ν' ἀπολαύσῃ τῶν ἡδονῶν τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου. Ἐκ πρώτης ὄψεως ὁ κ. Βαδινγκτὼν φαίνεται ἄνθρωπος ψυχρὸς. Ἀλλὰ μετὰ βραχείαν συνδιάλεξιν διαβλέπει τις τὸ ἀξιάγαστον αὐτοῦ ἦθος καὶ τὴν ἔμφυτον ἀγαθότητα, ἥτις ὅμως οὐδέποτε χωρεῖ

ἄχρις οἰκειότητος. Ὁ λόγος του εἶναι σαφὴς καὶ ἐσκεμμένος. Ἀκούει μετὰ προσοχῆς τὰ ἀναπτυσσόμενα αὐτῷ ἐπιχειρήματα καὶ ἐκτιμᾷ αὐτὰ προσηκόντως. Ἄλλ' ὁσάκις ἀποφασίσῃ τι, εἶναι ἀμετάστροφος. Θέλει νὰ κρίνῃ τὰ πάντα ἀφ' αὐτοῦ. Οὐδὲν ἔγγραφον διεκπεραιοῦται, ἐὰν μὴ ἀναγνώσῃ πρότερον ὑπ' αὐτοῦ καὶ διορθωθῇ ἰδίᾳ χειρὶ. Ἐκ πάντων τῶν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ὑπουργῶν ὁ κ. Βαδινγκτὼν εἶναι ἀνατιρόρητος ὁ μᾶλλον δυσπρόσιτος εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου. Καθ' ἐκάστην ἀνταποκριτὰ γαλλικῶν καὶ ἀλλογλώσσων ἐφημερίδων, πειρῶνται ἐπὶ ματαίῳ νὰ εἰσδύσωσιν ἄχρις αὐτοῦ. Μετὰ πολλὰς περιστροφὰς καὶ ῥαδιουργίας ὁ ἀνταποκριτῆς μεγάλου ἀγγλικοῦ φύλλου κατῳρώσασε νὰ συστηθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Ποντεκουλάν. Ἀδύριον, ἀπήντησεν ὁ κ. Βαδινγκτὼν, θὰ ὀμιλήσω εἰς τὴν Βουλὴν. Δότε εἰς τὸν κ. . . μίαν ἔδραν ἐν τῷ διπλωματικῷ θεωρεῖῳ. Ἐκεῖθεν θα δυνηθῇ νὰ μὲ ἀκούσῃ ἀριστα καὶ νὰ γράψῃ εἰς τὴν ἐφημερίδα του τὰς ἐντυπώσεις του περὶ τῶν λόγων μου καὶ τοῦ ἀτόμου μου». Πολλοὶ ἀνταποκριταὶ ἐν τῇ ἀπογνώσει τῶν προσῆλθον εἰς τὰς ἐπισήμους ὑποδοχὰς τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ μόλις παρουσιασθέντες ἀπεπειράθησαν νὰ σφύρωσι τὸν διάλογον εἰς τὴν πολιτικὴν. Ὁ κ. Βαδινγκτὼν τοὺς ἀκούει μετὰ ἠρησκευτικῆς σιωπῆς, καὶ ἀντὶ πάσης ἀπαντήσεως τοὺς προσκαλεῖ νὰ ζητήσωσι τὴν ἑπαύριον πληροφορίας παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ τύπου γραφείου.¹

Η ΕΙΣ ΣΙΒΗΡΙΑΝ ΔΕΙΦΥΓΙΑ

Ἡ ἐφημερίς τῆς Πετροπόλεως *Γολὸς* (Φωνὴ) ἀναγγέλλει ὅτι ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις συνήψε συμβόλαιον πρὸς τινὰ ἔμπορον ἵνα οὗτος μετακομίσῃ εἰς Σιβηρίαν δωδεκακισχιλλίους καταδικωμένους, δι' ἀποπλῶν καὶ διὰ τοῦ ποταμοῦ Βόλγα.

Πρὸ τῆς καινοτομίας ταύτης ἡ εἰς Σιβηρίαν μετὰβασίς ἐγένετο περὶ ὅθεν δήποτε τῆς ῥωσικῆς γῆς. Πολωνὸς δὲ τις Ῥουφῖνος Πιοτρόβσκις κατορθώσας ν' ἀποδράσῃ τῆς Σιβηρίας μετὰ τετραετῆ διαμονὴν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ θανάτου διηγεῖται φοβερὰ πράγματα ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν αὐτοῦ.

«Οἱ φυγάδες, λέγει, διαιροῦνται κατὰ ομάδας διακοσίων πεντήκοντα τὸ πολὺ ψυχῶν ἐπὶ τοῦλάχιστον ἑκατὸν, μόνῃ δὲ ἡ μετὰβασίς αὐτῶν καὶ τὸ ἀπαιτούμενον χρονικὸν διάστημα εἶνε ἐκ τῶν μεγίστων μαρτυρίων καὶ δεινῶν τῶν ἀποκλήρων ἐκείνων θυμάτων τῆς Μοίρας. Ἡ ὁδοιπορία, φέρ' εἰπεῖν, ἀπὸ Κιέβου εἰς Τοβόλσκιον διαρκεῖ ἔτος ὅλον, ἐὰν δὲ οἱ κατάδικοι ἀποστέλλωνται περαιτέρω, οἶον εἰς τὰ Νεροσίινσκια μεταλλεῖα (ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἰρκούτσκις) θὰ ὁδοιπορῶσι διετίαν ὅλην καὶ τι πλέον. Ἐκάστης συνοδείας ἡγεῖται κοζάκος ἐφιππό-

καὶ φέρων λόγγην, ἔπονται δὲ οἱ κατὰδικοὶ δέσμοι εἴτε ἀνὰ ἓνα εἴτε ἀνὰ δύο συνδεδεμένοι τοὺς πόδας ἢ τὰς χεῖρας. Μετὰ δὲ τούτους ἔτεροι περὶ τοὺς εἴκοσι δεδεμένοι τοὺς καρποὺς τῶν χειρῶν ἐπὶ σιδηρᾶς μακρᾶς ῥάβδου ὀριζοντείας, φερομένης· τινῶν δὲ καὶ οἱ πόδες εἶνε δεδεμένοι.

Ἐφ' ἀμαξῶν φέρονται τὰ σκευὴ καὶ οἱ ἀσθενεῖς ἔχοντες περὶ τὸν τράχηλον κλιοὺν σιδηροῦν συνδεδεμένον δι' ἀλύσειω μετὰ πασσάλου προσηρμοσμένου ἐπὶ τῆς ἀμάξης. . . Ὅτε δὲ κοιμῶνται ἀδύνατον νὰ κινηθῆ τις χωρὶς καὶ νὰ μὴ ἀφυπνίσῃ τοὺς δυσμοίρους συντρόφους του, τοὺς μετ' αὐτοῦ συνδεδεμένους ἐν τῇ αὐτῇ σιδηρᾷ ῥάβδῳ, χωρὶς νὰ τοὺς προξενήσῃ δριμείας ἀλγηδόνας, ἐὰν υἅλιστα κινηθῆ αἴφνης καὶ ἀποτόμως, ὡς συμβαίνει συνήθως κατὰ τὸν ὕπνον».

Φρίσσει τις ἀναλογιζόμενος ὅτι τοιαύτη τις ὁδοιπορία μέλλει νὰ διαρκέσῃ ἐν ἡ δύο ἔτη. Ἡ δὲ περιγραφή τῶν δεινῶν καὶ μαρτυριῶν, ἅτινα ἀναμύνουσι τοὺς δυσμοίρους φυγάδας μετὰ τὴν ἀφίξιν των εἰς τὸν πρὸς θν ὕρον, εἶνέ τι ἀδύνατον καὶ ἀνώτερον ἀνθρωπίνης χειρός. φ*

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΛΟΙΔΟΥ

[Ἐκ τοῦ Paris-Murcie]

Ἀγαπητὴ Κύριε,

Ἀμνηγῶ νὰ ἐπαρκέσω εἰς τὴν ὑμετέραν αἵτησιν, ἅτε προσκαλουμένη νὰ δηλώσω ἐπιτετημένως ὅ,τι αἰσθάνομαι ἄδουσα ἐπὶ σκηνῆς. Ἐτη ὅλα ἀν ἔγραφον, τόμους ὅλους ἀν ἐπλήρουν, δὲν θὰ ἐποιουν τοῦτο ἀκριβῶς, διότι οὐδέποτε ἔσχον πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν μυρίων καὶ πολυειδῶν αἰσθημάτων μου. Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τὰ νεῦρά μου ἐρεθίζονται, ὅταν τὸ ὄνομά μου τυπωθῆ ἐν τῷ προγράμματι· ὅσον προσεγγίζει ἡ κρίσιμος ὥρα, τοσοῦτον καταλαμβάνομαι οἰδνεῖ ὑπὸ φλεγμαίνοντος πυρετοῦ· παρερχομένη δὲ εἰς τὴν σκηνὴν φοβοῦμαι δεινότερα. Τί αἰσθάνομαι ἐφ' ὅσον ἄδω, οὐδέποτε οὔτε ἐνόησα, οὔτε ἤσθθμην, διότι τοῦτο ἐξήρτηται ἐκάστοτε ἐκ τοῦ προσώπου ὃ διαδραματίζω, καὶ τῆς τοιαύδε ἢ τοιαύδε συμφωνίας τῶν περὶ ἐμέ. Ὅταν πάντα βαίνωσι κατ' εὐχὴν, αἰσθάνομαι ὡς ἐν τῷ μελοδράματι Agnès :

Des choses que jamais rien ne peut éгалer
Et dont, toutes les fois que j'en entends parler,
La douceur me chatouille, et là dedans remue
Certain je ne sais quoi, dont je suis tout émue.

Πολλάκις ἐπαναλαμβάνω τοὺς ἐν τοῖς Χερουβείμ τοῦ Μοζάρτ λόγους :

Non so più cosa son, cosa faccio,
Or di foco, ora sono di ghiaccio.

Τοὺς λόγους μου θὰ ἐποιουν καταληπτοὺς ἄδουσα μᾶλλον ἢ γράφουσα· χειρίζομαι καλῶς τὴν φωνὴν, οὐχὶ τὸν κάλαμον.

Ἀδελίνα Πάττη.

ΚΑΛΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

Ἡ καλὴ συμπεριφορὰ συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐνοχλῆ τις ὀλίγον τὸν ἑαυτὸν του, διὰ νὰ προξενῆ εὐχαριστησιν εἰς τοὺς ἄλλους· ἐκ τούτου δὲ προέρχεται μέγα πλεονέκτημα δι' ἕκαστον τῶν καλῆς συμπεριφορᾶς ἀνθρώπων. Ἐὰν εἴμεθα δώδεκα π.χ. δέχομαι ἑνδεκα φιλοφρονήσεις εἰς ἀνταλλαγὴν μιᾶς καὶ μόνης, ἐπομένως εὐχαριστοῦμαι ἑνδεκάκις πλείοτερον παρὰ ἐὰν εὐρισκόμην μεταξὺ ἀνθρώπων μὴ καλῆς συμπεριφορᾶς. Ἐγώπισται, οἵτινες δὲν θέλετε νὰ ἐνοχληθῆτε διὰ κανένα, κάμνετε κακὸν ὑπολογισμόν.

Κυρία Ε*.

Γνώμαι καὶ ἀπέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

350.

Παροξυνόμεθα κατὰ τῶν κατασοφιζομένων, διότι νομίζουσιν ἑαυτοὺς κρείττονας ἡμῶν κατὰ τὴν δεξιότητα.

351.

Μετὰ πολλοῦ πόνου λύονται τὰ δεσμὰ τοῦ καταδύσαντος ἔρωτος.

352.

Σχεδὸν πάντοτε ἡ ψυχὴ ἡμῶν νυστάζει ἐν συναναστροφῇ ἀνθρώπων, μεθ' ὧν νυσταγμὸς δὲν ἐπιτρέπεται.

353.

Ὁ χρηστός ἀνθρώπος καὶ μανικῶς πρὸς τὸν ἔρωτα φέρεται, βλακικῶς ὅμως οὐδέποτε.

354.

Ἐπάρχουσιν ἐλαττώματα, ὧν ἡ καλὴ χρῆσις ἀναδεικνύει αὐτὰ καὶ αὐτῆς τῆς ἀρετῆς λαμπρότερα.

355.

Ἄλλων μὲν ἀνθρώπων ὁ θάνατος διεγείρει ἐν ἡμῖν πόθον μᾶλλον ἢ λύπην, ἄλλων δὲ λύπην μὲν διεγείρει, πόθον δὲ οὐδόλως.

356.

Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, προθύμως ἐπαινοῦμεν μόνους τοὺς θαυμάζοντας ἡμᾶς.

357.

Τὴν μικρόνοιαν πτοοῦσι καὶ τὰ ἐλάχιστα τῶν πραγμάτων, ἡ δὲ μεγαλόνοια διαβλέπει ἅπαντα καὶ ἀπτόητος μένει.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Δύο σύζυγοι συζητοῦσι περὶ τῶν δώρων, ἅτινα πρόκειται νὰ δώσωσι τὴν πρώτην τοῦ ἔτους.

— Ἀλήθεια! ἀναφωνεῖ αἴφνης ὁ σύζυγος, τί σοῦ ἔδωκα πέρῃς τὴν πρωτοχρονιάν;

— Δὲν ἐνθυμείσαι; τὸ ὠραιὸν μου ἄσπρον γουναρικόν. Τὸ ἡγόρασες μάλιστα χωρὶς νὰ τὸ πληρώσης.

— Ἄ, γαί! Ἐφέτος λοιπὸν θὰ σοῦ κάμω